

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio V. Privilegium non solvendi Decimas an extendatur ad prædia
post ejus concessionem acquirenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

l. 4. præsum. 127. n. 34. & l. 2. consil. 106. n. 174. Arias de Mesa l. 3. var. c. 13. quem allegat Gonz. in cit. c. 22. n. 2. Pariter non obstat Clem. ult. de Rescript. sic enim ibi loquitur Pontifex: Litteras nostras super conferendo tibi beneficio vacaturo directas ad Beneficium post datam ipsarum creatum, statuimus non extendi. Cùm ergo beneficium recens creatum non dicatur vacare,

fed erigi, intelligi illa concessio non poterat de Beneficio post Rescriptum erigendo: non enim vacat, quòd antè non extitit, ut bene explicant Barbof. in cit. Clement. Castillo de Tertijs c. 14. n. 39. Arias de Mesa l. c. c. 41. n. 25. Gonzal. l. c. Ac verò privilegium, de quo loquimur, æquè propriè procedit de prædijs novalibus, quàm de antiquis.

QUÆSTIO V.

Privilegium non solvendi decimas an extendatur ad prædia post ejus concessionem acquirenda?

SUMMARIUM.

203. Opinio negans cum suis fundamentis.

204. 205. 206. Affirmans præferatur & stabilitur.

207. Responsio ad opposita.

208. Confectarium doctrina tradita.

203 **D**iversa hæc quæstio est à priori, quam modò de novalibus decidimus. Hic enim solùm agitur de prædijs antiquis, ex quibus Ecclesiæ modò solvuntur decimæ, privilegiato verò primùm post obtentam immunitatem acquiruntur. Resolvit hoc dubium Oldradus *consil. 268.* aitque, privilegio non solvendi decimas etiam absolute concessio comprehendit solùm prædia acquisita & possessa tempore concessionis, non item acquirenda. Movetur I. communi principio hætenus non semel producto, quòd

videl. hoc privilegium, utpote præjudicans Juri communi, & Ecclesiarum privato, odiosum sit ac strictè intelligendum. II. Quia res transit cum suo onere: ergo si post privilegium acquiri prædium oneri decimarum priùs subiectum, non nisi cum hoc onere acquiri. III. Quia in decimis non fit extensio ad futurum. *c. 29. & c. 25. §. 2. h. t.*

Afferit. Privilegium immunitatis de non solvendis decimis procedit de decimis antiquis etiam post illud obtentum acquirendis. Assertio est communissima DD. & omnino

nind certam dicit Suar. *cit. c. 19. n. 7.* Probatum I. Remissio decimarum facta ab Episcopo *secundum Canonicas sanctiones*, ut dicitur *c. 22. de Privil.* intelligenda est non solum de decimis possessionum illius temporis (quo facta est remissio) sed futuri quoque. Ergo à fortiori, si fiat à SS. Pontifice, intelligitur de possessionibus etiam futuri temporis. Conseq. patet: quia rationes, quæ ibi allegantur, à fortiori de Pontifice procedunt. Prima est *cum nihil exceperit, cum exceperit se potuerit.* Altera, *quia in beneficijs plenissima interpretatio adhibenda.* nim. juxta verborum proprietatem, cum debeant integrum habere sensum, nec arctari limitatione, quam nec ipsa exprimunt, nec æquitas concessi beneficij requirit. Tertia quoque ratio, quæ ibi datur *quia non debet una eademque substantia diverso jure censeari*, pariter in nostro casu procedit, ut patet ex dictis *n. 197.*

205 Probatum II. Indefinita propositio æquivalet universali, si diversorum casuum & rerum eadem est ratio, ut post Panorm. Bartol. Felin. Jason. ac alios tradit Covarr. *l. 1. var. c. 13. in fine*, ac patet ex *l. veteribus ff. de Pact. l. 2. C. de bonis vacant. c. cum dilecti de Donat. c. Quamvis de Præb. in 6.* Idque maxime procedit, quando indefinita propositio negativè concepta est, ut probat Covarr. *l. c. n. 7.* ergo si immunitas à solvendis decimis ab-

solutè & sine limitatione conceditur, æquè de prædijs postea acquirendis, ac de modò possessis intelligenda est, cum non sit major ratio de his quàm de illis: quia negativè concepta est, videl. *non solvatis decimas de vestris prædijs.*

Probatum III. ex *c. pen. h. t.* ubi 206 privilegium Cisterciensibus *c. 10. eod.* absolutè concessum de non solvenda ex proprijs prædijs decima, arctatur (ut illi Viri Religiosi in Conventu generali ipsimet ultrò jam antè arctaverant) & *ne occasione privilegiorum suorum Ecclesia ulterius prægraventur*, statuitur, *ut de alienis terris & amodò acquirendis, etiam si eas proprijs manibus aut sumptibus excolunt, decimas persolvant.* Quibus verbis apertè supponitur, illud privilegium *cit. c. 10.* concessum processisse de decimis ex prædijs postea acquirendis: nam aliàs expressà illà limitatione & restrictione opus non fuisset.

Ad regulam de non extendendo 207 privilegio odioso abundè responsum est *q. præced.* Neque obstat alterum principium ex *c. 42. 43. & 44. 16. q. 1.* rem transire cum suo onere: quia intelligi debet, quando solum persona est privilegiata; non verò, quando privilegium ejus bonis concessum est; hoc enim posteriore modo ipsa res liberatur onere. Quòd verò privilegium, de quo loquimur, reb^o sit concessum, patet ex rationibus pro nostra assertione

M

alla-

allatis. Multò minùs obstant *c. 25. §. 2* & *c. 29. b. s.* nam illo priore non est sermo de privilegio nõ solvendi decimas, sed de privilegio percipiendi: est autem longè diversa ratio hujus, quàm illius. Pariter alia longè est ratio de præscriptione, quã præscribitur jus decimandi, de qua sermo est *cit. c. 29.* quàm de privilegio non solvendi: jus enim colligendi decimas ex prædijs acquirendis ideo præscribere nequeo, quia illud nondum possideo. Quæ ratio in nostro casu non procedit, cum privile-

gium non præsupponat possessionem, sicut supponit præscriptio.

Ex dictis validè confirmatur opinio, quam præc. quæstione amplectus sum de Novalibus: si enim privilegium de non solvendis decimis extenditur ad possessiones post privilegium acquirendas, tamen oneri jam antè subjectas, à fortiori procedit de Novalibus: cum enim in his nondum acquisitum sit jus decimatoribus, uti est acquisitum in illis, idcirco magis odiosum est in antiquis prædijs, quàm in novis.

CAPUT VI.

Privilegium non solvendi Decimas an extendatur ad prædia conductã & emphyteutica?

SUMMARIUM.

209. *Varj modi, quibus conceditur hoc privilegium.*
 210. *Privilegium non solvendi ex proprijs prædijs non extenditur ad prædia conductã.*
 211. *Rationes eorum, qui privilegium non solvendi ex prædijs possessis aut habitis ad conductã & emphyteutica extendunt.*

212. *Reprobatur extensio de conductis.*
 213. 214. *Et de emphyteuticis.*
 215. *Dissolutio contrariorum.*
 216. *Quæstio, an extensio faciendã sit ad conductã, si datum est privilegium de laboribus suis aut proprijs.*
 217. *Non est faciendã extensio.*
 218. *Solutio rationis oppositã.*

209 **D**E proprijs privilegiati prædijs hæcenus egimus. Restat quæstio de alienis, seu illis, quæ quis conduxit, aut in emphyteusin accepit. Decisio ferè pendet ex verbis, quibus immunitas conceditur.

Concedi enim potest sic: *Concedimus tibi immunitatem in tuis, vel proprijs prædijs. Vel sic: in prædijs, quæ habes, aut possides. Vel: de laboribus & nutrimentis tuis proprijs, quale concessit Paschalis II. Clericis*